

tid til de opgaver, det er uddannet til, mens det at servere en kop kaffe, gå et ærinde og i det hele taget være de ældre lidt til hjælp, ja, de opgaver kan man sagtens sætte ikkefaguddannet personale til. Men vi er selvfølgelig godt klar over, at lige så snart man bevæger sig ind på det område, så bliver man mødt af den samme totale afvisning fra fagbevægelsen, som da vi for år tilbage foreslog, at hjemmehjælpere blev udstyret med en slags føl, sådan at når hjemmehjælperne lavede det, de var uddannet til, så kunne føllet gå byærinder, bringe ting frem og tilbage osv., sådan at den samlede service for ældre blev bedre.

Det er jo alt sammen noget, som efterhånden hver gang bliver sendt til hjørnespark i kommunerne, når de klager over, at de ikke har ressourcer nok til rådighed, og så må de ældre lide under det.

Men hvor Folketinget virkelig kan være med til at gøre en forskel for de ældre, det er jo simpelt hen i spørgsmålet om de penge, de har til rådighed, den disponible indkomst.

Kigger man på den udvikling, der har været siden 1973 – og det er jo det referencepunkt, regeringen helst vil have – er det sådan, at ser man i Økonomisk Oversigt fra maj sidste år og december sidste år og sammenligner de tal, der ligger, så er en pensionist, der bor til leje, i den situation, at den disponible indkomst inklusive ATP er steget med sølle 4 pct. Der var en enkelt stigning tilbage i 1997, men her i år 2000 er den disponible indkomst for en pensionist, der bor til leje, over de 27 år kun steget med sølle 4 pct.

Hvis man derimod tager en privatansat funktionær, kan man se, at i samme periode har stigningen været på næsten 18 pct. Mens man altså som pensionist kan se, at udviklingen både for LO-familier, offentligt ansatte, funktionærer osv. betyder en betydelig stigning, ja, så vil det være sådan, at den økonomi, man har til rådighed, langsomt, men sikkert bliver udhulet. Derfor er vi enige, når man fra Ældre Sagen har foreslået, at der indføres et nyt særligt tillæg til de pensionister, som har de allermindste indkomster.

Vi er godt klar over, at der er pensionister, som har det godt i vore dage. Det er selvfølgelig ikke alle, der får en efterløn i millionklassen, men pensionister, som har små ekstra indtægter, pensionister, som har ekstra privat opsparing osv., har jo i dag en god disponibel indkomst. Men i bunden ligger der ganske mange, som kun klarer sig med den allermindste folke-

pension, og for dem er det svært at få det til at hænge sammen. Derfor har man fra Ældre Sagen foreslået et sådant nyt særligt tillæg for dem i størrelsesordenen 6.000 kr. om året eller 1.500 kr. i kvartalet.

Vi synes, at det er en god idé, og at det er en idé, vi mener bør nyde fremme her i Folketinget. Ældre Sagen har lidt morsomt kaldt det for en ældrecheck, for at der skulle være sådan en sproglig sammenligning med den børnecheck, som Folketinget jo ved flere lejligheder har forhøjet.

Så er der forskningsområdet, og det er et område, hvor vi jo ikke mindst i de senere år har set, at offentlige investeringer i forskning i den grad har givet afkast. Det er klart, at nye investeringer i forskningen og i hele forskermiljøet ikke nødvendigvis giver resultat i nye virksomheder, der kan sælges for 9 eller 10 mia. kr. stykket, men vi lever i en verden, hvor også dansk erhvervsliv har brug for, at der hele tiden tages nye initiativer, for hvis vi ikke selv gør det her i Danmark, ja, så er det meget hurtigt at flytte tingene til udlandet.

Så på det område vil regeringen også opleve, at vi vil være meget positive. Vi er også et af partierne bag den rammeaftale, forskningsaftale, der er indgået, så det vil være naturligt, at vi bliver inviteret, hvis der skal tages nye initiativer på det her område.

Så er der erhvervsområdet med den berømte dk21-plan, og det er ikke alt, hvad der står i den plan, vi er enige med regeringen i, men mange af de gode ideer, der er deri, fortjener at blive afprøvet, fortjener at blive gennemført.

Hvis vi bare kigger på de tre områder, som regeringen selv har udpeget, ja, så må vi sige, at på alle tre områder vil vi være en brugbar forhandlingspartner, og vi vil komme og være konstruktive.

Til gengæld synes vi, at det går lidt for langsomt, når det drejer sig om afviklingen af statens gæld. En fortsat udgift til renter på så svimlende en sum som 45 mia. kr. er simpelt hen for voldsom. Bevares, jeg har selv været finansordfører i en tid, hvor vi nærmede os 70 mia. kr. i årlig renteudgift, men dengang var markedsrenten jo også højere, end den er i dag. De 45 mia. kr. i renter af statens gæld skal jo måles i forhold til, at markedsrenten i øjeblikket er lav. Det vil med andre ord sige, at hvis markedsrenten var betydelig højere, ja, så ville belastningen af finansloven jo også være tilsvarende højere. Det tilsiger, at vi skal bruge alle